

عنوان مقاله:

جایگاه و تاثیر روش های تدریس فعال و مشارکتی بر یادگیری مادام العمر در دانش آموزان

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

زهرا تقی زاده قوام - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

علیرضا عراقیه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، گروه علوم تربیتی

کبری احمدوند - دانشگاه خوارزمی تهران، دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت

خلاصه مقاله:

امروزه نمی توان، نقش آموزش و پرورش را برای آینده جامعه کم اهمیت شمرد. بنیان همبستگی اجتماعی، پیشرفت اقتصادی، توسعه ی پایدار، تعالی انسانیت، صلح و دوستی همگی به آموخته ها و آموزه های آموزش و پرورش وابسته است. لیکن آموخته های دوران مدرسه، برای نیل به چنین اهداف متعالی، نارسا جلوه می کند. در نتیجه، یک بازاندیشی بنیادی در ساختار، روش ها، محتوی، شیوه های سازماندهی و به ویژه تمرکز بر راهبردهای یادگیری که به بهسازی آموزش و پرورش منجر شود، ضرورت دارد. به گونه ای که فرد در یک فرآیند دایمی، آگاهانه و مسیولانه، درگیر یادگیری شود و تعهد خود را نسبت به خودآموزی از طریق ایجاد، تقویت و تثبیت رویکرد یادگیری مادام العمر ارتقا دهد. در چنین شرایطی بحث در خصوص فرآیندهای یاددهی - یادگیری که بتواند افراد را به یادگیرندگان مادام العمر تبدیل کند یکی از دغدغه های نظام آموزشی است. مسیله این است که آیا روش های فعال تدریس و مشارکتی بر یادگیری مادام العمر دانش آموزان موثرند هدف این مقاله بررسی جایگاه و تاثیر روش های تدریس فعال و مشارکتی بر یادگیری مادام العمر است. روش پژوهش حاضر، از نوع بنیادی با رویکرد کیفی است که پژوهشی توصیفی - تحلیلی است. برای پاسخگویی به سیوال پژوهش، داده های مورد نیاز، به روش اسنادی و با بهره گیری از منابع (آثار مکتوب و مقالات مربوط درباره ی موضوع تحقیق) جمع آوری شده و مورد بررسی تحلیلی قرار گرفته است. یافته ها، ضرورت به کارگیری روش های تدریس فعال و مشارکتی را برای تربیت یادگیرندگان مادام العمر مشخص کرد و نیز نشان داد که در یادگیری مادام العمر، یادگیری دانش آموزان عمیق تر و لذت بخش تر است.

کلمات کلیدی:

روش های تدریس فعال و مشارکتی، یادگیری مادام العمر، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759035>

